

PP

A

lwn.

SALVAM VELAYUTHAM

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, MELAKA

B

ABDUL KARIM JALIL PK

[RAYUAN JENAYAH NO: 42H-50-09-2012]

7 OKTOBER 2013

UNDANG-UNDANG JENAYAH: *Kanun Keseksaan - Seksyen 412 - Rompakan - Pengakuan salah - Hukuman penjara satu hari dan denda - Rayuan terhadap keputusan mahkamah bicara - Sama ada hukuman yang dijatuhkan setimpal dengan kesalahan - Sama ada hakim bicara tidak menimbangkan kepentingan awam - Sama ada pengadu mengalami kecederaan dan kerugian - Sama ada hukuman penjara 17 bulan dan denda berpatutan*

C

D

PROSEDUR JENAYAH: *Hukuman - Rayuan - Kesalahan merompak - Hukuman penjara satu hari dan denda - Sama ada hukuman setimpal dengan kesalahan - Sama ada unsur kepentingan awam dipertimbangkan - Sama ada hukuman lebih berat patut dijatuhkan - Kanun Keseksaan, s. 412*

E

Kanan a/l Krishnan ('pengadu') bersama dengan isterinya dan dua pekerja warganegara Indonesia telah didatangi oleh lebih kurang 14 orang termasuk responden ke kawasan kandang ternakan mereka. 14 orang tersebut telah mengikat pengadu, isterinya dan pekerja-pekerja tersebut dengan menggunakan pelekat plastik dan menutup muka mereka menggunakan kain. Responden telah mengangkut beberapa ekor lembu kepunyaan pengadu dengan menggunakan sebuah lori. Responden kemudiannya telah ditahan oleh polis semasa dalam perjalanan. Hasil daripada pemeriksaan ke atas lori tersebut, pihak polis telah menjumpai lembu-lembu kepunyaan pengadu. Sebelum responden berjaya ditangkap, pengadu telah berjaya melepaskan diri dan membuat laporan polis. Pengadu kemudiannya telah berjaya membuat pengecaman ke atas lembu-lembu yang diternakinya daripada rampasan pihak polis. Pada asalnya, responden telah dipertuduhkan dengan kesalahan di bawah s. 394 Kanun Keseksaan. Walau bagaimanapun, pertuduhan tersebut telah dipinda semasa perbicaraan. Pertuduhan tersebut telah dipinda kepada satu pertuduhan di bawah s. 412 Kanun Keseksaan. Responden telah mengaku salah terhadap pertuduhan pindaan tersebut. Hakim Mahkamah Sesyen ('HMS') telah menjatuhkan hukuman penjara satu hari dan denda RM15,000 (jika gagal dibayar, tiga tahun penjara). HMS mendapati bahawa tiada individu yang mendapat kecederaan akibat kesalahan responden dan lembu-lembu yang telah disamun telah dijumpai semula.

F

G

H

I

- A Tidak berpuas hati, pihak pendakwaan telah merayu terhadap keputusan HMS. Adalah dihujahkan bahawa hukuman yang dijatuhkan tidak berpadanan dengan kesalahan yang dipertuduhkan memandangkan responden di sini telah terlibat secara langsung dengan kesalahan yang amat serius ini. Tambahan, dihujahkan, antara lain, bahawa (i) HMS
- B tidak memberi pertimbangan yang mencukupi ke atas unsur kepentingan awam; dan (ii) hukuman yang dijatuhkan tidak mempunyai kesan deteren untuk menghalang kesalahan seperti ini daripada berlaku.

Diputuskan (membenarkan rayuan; hukuman penjara satu hari diketepikan dan digantikan dengan hukuman penjara 17 bulan; hukuman denda dikekalkan):

- C
- (1) Hukuman yang dijatuhkan oleh HMS adalah terlampau ringan (kurang) dan tidak mencerminkan keseriusan kesalahan. Responden terlibat secara langsung dalam peristiwa yang amat dahsyat ini.
- D HMS seolah-olah mengemukakan saranan bahawa kebiasan adalah faktor yang kuat dalam meringankan sesuatu kesalahan. Ini merupakan satu saranan yang salah dan terkhilaf. (perenggan 10)
- E (2) Kepentingan pengadu, mangsa dan awam dalam kes ini tidak diberikan pertimbangan yang sepatutnya. HMS telah memberi kredit yang terlampau tinggi kepada faktor pengakuan salah, kesan hukuman penjara kepada keluarga dan kesihatan responden sehingga mensifarkan faktor pengadu dan kepentingan awam. Pada hal, perkara tersebut merupakan faktor yang boleh dianggap “stereotype” yang biasa ditimbulkan oleh seseorang tertuduh apabila berhadapan dengan kesan dan akibat perbuatannya. Pengakuan salah tidak seharusnya mensifarkan kepentingan awam dan menggagalkan matlamat peruntukan s. 412 Kanun Keseksaan dan prinsip penghukuman itu sendiri. (perenggan 12)
- F
- (3) Perkataan kecederaan di s. 44 Kanun Keseksaan merangkumi apa-apa kemudaratan yang dilakukan secara salah kepada mana-mana orang, sama ada di badan, fikiran, reputasi atau hartanah. Begitu juga dengan kerugian. Berdasarkan fakta, pengadu, isterinya dan pekerja di situ telah diikat dan mata mereka ditutup. Didapati bahawa terdapatnya unsur penggunaan senjata bahaya dan ugutan dilakukan.
- G Terdapat juga bukti yang menunjukkan bangkai lembu yang mati. Jika dipertimbangkan secara keseluruhan, kesimpulan berkenaan dengan kecederaan dan kerugian amat jelas sekali. Dalam keadaan kekerapan berlakunya jenayah rompak dan samun, masyarakat harus dilindungi daripada jenayah seperti ini. (perenggan 14)
- H
- I

- (4) HMS telah menggunakan prinsip penghukuman dengan salah. Hukuman penjara satu hari ternyata terlampau berkurangan. Oleh itu, terdapat alasan yang baik untuk mengganggu keputusan HMS. Walaupun hukuman maksimum yang diperuntukkan dalam s. 412 Kanun Keseksaan ialah 20 tahun, namun, hukuman penjara 17 bulan dan denda RM15,000 (jika gagal dibayar, tiga tahun penjara) merupakan hukuman yang wajar. (perenggan 15)

Kes-kes yang dirujuk:

- Bacik Abdul Rahman v. PP* [2004] 2 CLJ 572 CA (*dirujuk*)
Bama Jena And Anor v. The State AIR 1958 Ori 106 (*dirujuk*)
Bhandulananda Jayatilake v. PP [1981] 1 LNS 139 FC (*dirujuk*)
PP lwn. Mohamad Tawakal [2012] 7 CLJ 372 CA (*diikuti*)
PP v. Dato' Waad Mansor [2005] 1 CLJ 421 FC (*dirujuk*)
PP v. Loo Choon Fatt [1976] 1 LNS 102 HC (*dirujuk*)
Rafikul Alam, Sk. Siddique, Sk .. v. State of West Bengal 2008 (1) CHN 68 (*dirujuk*)
Tay Chong Beng & Anor v. PP [1962] 1 LNS 196 HC (*dirujuk*)
Tuan Mat Tuan Lonik v. PP [2009] 4 CLJ 638 CA (*diikuti*)

Perundangan yang dirujuk:

Penal Code, ss. 44, 394, 412

- Bagi pihak pendakwaan - Maisarah Kamal (Iffa Sirrhu Samsudin bersamanya); TPR*
Bagi pihak tertuduh - Rajehgopal Velu; T/n Rama Velu & Assocs

[Rayuan dari Mahkamah Sesyen, Melaka; Kes Tangkap No: 62-83-2009]

Dilaporkan oleh Sandra Gabriel

PENGHAKIMAN

Abdul Karim Jalil PK:

- [1] Ini merupakan rayuan oleh Pendakwa Raya, perayu, terhadap keputusan Hakim Mahkamah Sesyen (hakim bicara) bertarikh 28 Ogos 2013 yang telah menjatuhkan hukuman penjara satu hari dan denda RM15,000 (jika gagal dibayar, tiga tahun penjara) ke atas Salvam a/l Velayutham, responden, bagi satu kesalahan di bawah s. 412 Kanun Keseksaan, sepertimana ditunjukkan dalam pertuduhan pindaan, P35.
- [2] Pada asalnya responden dipertuduhkan dengan kesalahan di bawah s. 394 Kanun Keseksaan bersama-sama dengan 13 orang lain yang masih bebas. Bagaimanapun setelah perbicaraan dijalankan dengan beberapa orang saksi telah memberi keterangan, pertuduhan tersebut telah dipinda kepada satu pertuduhan di bawah s. 412 seperti yang berikut:

- A** Bahawasanya kamu pada 22.6.2009, jam lebih kurang 3.40 pagi, di Jalan Besar Menggong Hutan Percha di dalam daerah Alor Gajah, di dalam Negeri Melaka telah didapati memiliki 7 ekor lembu hasil daripada rompakan yang dilakukan terhadap Kanan A/L Krishnan (No KIP: 681107045417) kepunyaan Tan Choon Leong (No K/P: 790114-04-5485) yang dilakukan pada 21.6.2009 jam lebih kurang 9.40 malam
- B** di ladang ternakan lembu, Solok Menggong, Machap Baru, di dalam daerah Alor Gajah, di dalam Negeri Melaka. Oleh yang demikian kamu telah melakukan satu kesalahan yang boleh dihukum di bawah Seksyen 412 Kanun Keseksaan.

- C** [3] Pada 28 Ogos 2012 responden telah mengaku salah ke atas pertuduhan pindaan tersebut dan setelah memuaskan hatinya bahawa segala prosedur telah diikuti, hakim bicara yang bijaksana telah mensabitkan dan menjatuhkan hukuman sepertimana yang dinyatakan di atas. Perayu telah tidak berpuas hati dengan hukuman tersebut dan telah merayu ke mahkamah ini. Pada 22 Julai 2013, dan setelah
- D** mempertimbangkan penghujahan kedua-dua pihak serta keterangan dan fakta yang dikemukakan, yang diakui benar oleh responden, saya telah membenarkan rayuan ini dan memerintahkan hukuman penjara satu hari yang dijatuhkan oleh hakim bicara yang bijaksana diketepikan dan digantikan dengan pemenjaraan selama 17 bulan. Bagaimanapun hukuman
- E** denda dikekalkan. Responden telah tidak berpuas hati ke atas keputusan itu dan kini merayu ke Mahkamah Rayuan. Berikut merupakan alasan saya memutuskan sedemikian.

Fakta Latar Belakang

- F** [4] Sepertimana yang diterima oleh hakim bicara yang bijaksana, responden telah mengakui fakta-fakta berikut (eks. P36):
- (a) Pada 21 Jun 2009, pada pukul lebih kurang 9.40 malam di ladang ternakan lembu Menggong Air Itik, Machap Baru 78000, Alor Gajah Melaka, pengadu iaitu Kanan a/l Krishnan, bersama dengan
- G** isterinya dan dua lagi pekerja warganegara Indonesia telah didatangi oleh lebih kurang 14 orang penjenayah ke kawasan kandang tersebut.
- (b) Penjenayah tersebut telah mengikat pengadu, isterinya dan dua orang
- H** pekerja lagi dengan menggunakan pelekat plastik dan menutup muka pengadu dan yang lain menggunakan kain. Semasa pengadu diikat, pengadu dapat mendengar beberapa buah lori, termasuk lori responden jenis Hicom bernombor MBM 7308, telah masuk ke kawasan kandangnya untuk mengangkut beberapa ekor lembu.
- I** (c) Selepas responden mengambil beberapa ekor lembu dan dibawa masuk ke dalam lori, responden terus membawa lori tersebut untuk menghantar lembu-lembu itu ke ladang di Tabung Haji Londah

- Gemas, Negeri Sembilan. Selepas menurunkan semua lembu di ladang tersebut, responden telah, pada pukul lebih kurang 2 pagi, berpatah balik ke ladang ternakan di Machap dan mengambil tujuh ekor lembu lagi. **A**
- (d) Responden kemudiannya membawa tujuh ekor lembu tersebut ke ladang Tabung Haji Londah. Namun pada pukul lebih kurang 3.40 pagi, semasa dalam perjalanan itu, responden telah ditahan oleh polis di jalan besar Menggong Hutan Percha. **B**
- (e) Hasil daripada pemeriksaan ke atas lori yang dipandu oleh responden, pihak polis telah menjumpai tujuh ekor lembu berwarna hitam belang putih dan enam daripada tujuh ekor itu mempunyai tanda telinga No. 100, 4403, 4403, 4417, 024, 18192 dan 3026. Seekor lagi tidak mempunyai tanda. Selain itu, pihak polis telah juga menjumpai topeng penutup muka jenis kain berwarna biru gelap. Pihak polis seterusnya membuat laporan polis Hutan Percha 000115/09 berkenaan dengan tangkapan dan rampasan di atas. **C**
D
- (f) Sebelum Responden berjaya ditangkap, pengadu telah berjaya melepaskan diri daripada ikatan dan segera mendapatkan bantuan terdekat dan seterusnya membuat laporan polis sepertimana Machap Baru/000683/09. Pengadu telah juga berjaya membuat pengecaman ke atas lembu-lembu yang diternakinya sepertimana rampasan Laporan Hutan Percha/000115/09. **E**
- [5]** Dicatatkan bahawa Responden diwakili peguam di setiap peringkat. **F**
- Rayuan**
- [6]** Dalam petisyen rayuannya, perayu telah mengemukakan empat alasan utama berikut untuk mencabar keputusan hakim bicara:
- (i) Tuan hakim telah khilaf mengenai fakta kerana terlalu dipengaruhi oleh kepentingan responden melebihi kepentingan awam; **G**
- (ii) Tuan hakim telah terkhilaf mengenai fakta dan undang-undang apabila tidak mempertimbangkan bahawa responden mengaku salah setelah sembilan saksi dipanggil dan tinggal lagi dua saksi sebelum pihak perayu menutup kes pendakwaan; **H**
- (iii) Tuan hakim telah terkhilaf mengenai fakta dan undang-undang apabila tidak mempertimbangkan hukuman yang seberat-beratnya memandangkan hukuman pemenjaraan sehingga 20 tahun boleh dikenakan; dan **I**
- (iv) Dalam semua keadaan, hukuman yang dikenakan adalah tidak bersifat deterrent dan teramat ringan untuk kesalahan serupa ini.

- A [7] Puan Ifa Sirrhu, Timbalan Pendakwa Raya (TPR) yang terpelajar, telah menegaskan bahawa hukuman yang dijatuhkan tidak berpadanan dengan kesalahan yang dipertuduhkan. Responden di sini telah terlibat secara langsung dengan kesalahan yang amat serius ini. Dia telah berada di tempat kejadian dan telah mengakui fakta sepertimana yang telah
- B dikemukakan di atas. Ditegaskan lagi bahawa hakim bicara yang bijaksana telah tidak memberi cukup pertimbangan ke atas elemen kepentingan awam. Sebaliknya telah mengutamakan kepentingan responden. TPR yang terpelajar juga menghujahkan bahawa hukuman yang dijatuhkan tidak mempunyai kesan deteren untuk menghalang kesalahan seperti ini daripada berlaku. Saranan ini diujahkan disokong
- C oleh nas kes-kes seperti *Tay Chong Beng & Anor v. Public Prosecutor* [1962] 1 LNS 196; [1963] 1 MLJ 131; *Bama Jena And Anor v. The State* AIR 1958 Ori 106; dan, *Rafikul Alam, Sk. Siddique, Sk .. v. State of West Bengal* 2008 (1) CHN 685.
- D [8] Peguam responden yang terpelajar pula berhujah bahawa hukuman hakim bicara yang bijaksana harus dikekalkan memandangkan kes ini, yang digabungkan dengan satu kes lain yang melibatkan tertuduh bernama Loganathan, telah dijalankan lebih awal dan responden pernah dilepaskan tanpa dibebaskan. Namun begitu perintah tersebut telah
- E diketepikan oleh Mahkamah Tinggi setelah dirayu oleh pihak pendakwaan. Rayuan tersebut hanya terhadap responden sahaja kerana Loganathan tidak dapat dikesan. Responden kemudiannya telah mengaku salah ke atas pertuduhan pindaan sahaja dan bukan ke atas pertuduhan asal. Peguam juga menghujahkan bahawa terdapatnya faktor mitigasi
- F sepertimana yang telah dikemukakan di ms. 16, nota rayuan. Akhirnya, peguam yang terpelajar memohon agar mahkamah ini menjalankan budi bicaranya dengan mengekalkan hukuman yang diperintahkan oleh hakim bicara yang bijaksana.

Alasan Penghakiman

- G [9] Dalam mempertimbangkan rayuan ini saya menyedari bahawa mahkamah dalam rayuan (appellate court) tidak akan mengganggu hukuman yang telah diperintahkan oleh mahkamah yang menjalankan perbicaraan (trial court) kecuali dapat dipertunjukkan bahawa mahkamah yang menjatuhkan penghukuman itu telah menggunakan prinsip
- H penghukuman dengan salah atau dalam keadaan sesuatu kes itu, hukuman berkenaan ternyata terlampau berlebihan atau berkurangan. Lihat *Public Prosecutor v. Loo Choon Fatt* [1976] 1 LNS 102; [1976] 2 MLJ 256; *PP v. Dato' Waad Mansor* [2005] 1 CLJ 421; [2005] 2 MLJ 101; [2005] 1 CLJ 421. Dalam kes *Tuan Mat Tuan Lonik v. PP* [2009] 4 CLJ 638 diperjelaskan lagi bahawa "An appellate court will not be
- I overly ready to interfere with any sentence imposed by the trial court

unless there are very good reasons to do so (per YA Suriyadi Halim Omar JCA (sepertimana YA ketika itu); (lihat juga kes *Bhandulananda Jayatilake v. PP* [1981] 1 LNS 139; [1982] 1 MLJ 83).

[10] Setelah menghalusi dan mempertimbangkan keterangan yang telah dibuktikan serta kesalahan yang dipertuduhkan ke atas responden, saya dapati hukuman yang dijatuhkan oleh hakim bicara yang bijaksana adalah terlampau ringan (kurang) dan tidak mencerminkan keseriusan kesalahan ini. Tidak dinafikan kesalahan di bawah s. 412 Kanun Keseksaan boleh membawa hukuman maksimum 20 tahun kalau disabitkan dan boleh juga didenda. Dalam kes ini, responden, seperti dibuktikan, telah terlibat secara langsung dalam peristiwa yang boleh dikatakan amat dahsyat ini. Saya bersetuju dengan apa yang dihujahkan oleh TPR yang terpelajar mengenai isu ini. Responden telah mengakui fakta yang dibentangkan itu, dan dalam keadaan kes ini tidak ada orang atau tribunal yang munasabah akan mengatakan bahawa peristiwa seperti dalam kes ini boleh dipandang atau dianggap ringan. Saya juga tidak nampak bagaimana dikatakan perkara itu boleh dianggap sebagai sudah basi. Dengan menyatakan sedemikian, hakim bicara yang bijaksana seolah-olah mengemukakan saranan bahawa kebasian itu boleh menjadi faktor yang kuat dalam meringankan sesuatu kesalahan. Atau, saranan seperti ini boleh juga dianggap seolah-olah meletakkan satu had masa untuk sesuatu tindakan jenayah diambil. Pada pandangan saya ini merupakan satu saranan yang salah dan terkhilaf.

[11] Apa yang amat ketara di sini ialah hakim bicara yang bijaksana, sepertimana dihujahkan oleh TPR yang terpelajar, telah memberi tumpuan yang berlebihan kepada kepentingan responden berbanding dengan kepentingan pengadu, mangsa atau awam. Apakah pendekatan yang harus diambil dalam mempertimbangkan isu ini? Dalam kes *PP lwn. Mohamad Tawakal* [2012] 7 CLJ 372; [2013] 1 MLJ 759, Mahkamah Rayuan telah, di samping memberi penekanan kepada keadaan di mana kepentingan awam boleh mengatasi kepentingan peribadi seseorang yang dituduh, menjelaskan:

Di dalam kes ini mahkamah perlu seimbangkan ciri 'deterrence' dengan ciri 'rehabilitation' di dalam mengenakan hukuman yang setimpal dan berpatutan - 'to strike a right balance between the two'. Sesuatu hukuman yang berciri 'deterrence' bukan sahaja menghalang OKT daripada mengulangi kesalahannya di masa hadapan, tetapi juga perlu menghalang orang lain daripada melakukan kesalahan yang sama; manakala hukuman yang berciri 'rehabilitation' bertujuan untuk memulihkan OKT menjadi orang yang baik dan dapat diterima oleh masyarakat selepas menjalani hukuman berkenaan. Dalam pada itu kepentingan kaum keluarga si mati perlu juga diambil kira. Keselamatan masyarakat (public safety) perlu juga diambil kira.

- A Kesalahan yang dilakukan oleh OKT di dalam kes ini, sedikit sebanyak telah menyebabkan ‘anxiety and fear’ di kalangan masyarakat terutamanya masyarakat setempat. (penekanan ditambah)
- B [12] Setelah dihalusi penghakiman hakim bicara yang bijaksana, saya dapati kepentingan pengadu, mangsa dan awam dalam kes ini tidak diberikan pertimbangan yang sepatutnya, ataupun boleh dikatakan tidak diberikan pertimbangan langsung. Hakim bicara yang bijaksana telah memberi kredit yang terlampau tinggi kepada faktor pengakuan salah, kesan hukuman penjara kepada keluarga dan kesihatan responden sehingga mensifarkan faktor mangsa/pengadu dan kepentingan awam.
- C Pada hal perkara tersebut merupakan faktor yang boleh dianggap stereotype yang biasa ditimbulkan oleh seseorang tertuduh apabila berhadapan dengan kesan dan akibat perbuatannya. Dalam keadaan beginilah nasihat daripada YA Hashim Yeop A Sani J dalam kes *PP v. Loo Choon Fatt* [1976] 1 LNS 102; [1976] 2 MLJ 256 harus dihayati dan dipatuhi. Begitu juga dengan pengakuan salah oleh responden, faktor ini, selaras dengan keputusan *Bacik Abdul Rahman v. PP* [2004] 2 CLJ 572, tidak seharusnya mensifarkan kepentingan awam dan menggagalkan matlamat peruntukan s. 412 Kanun Keseksaan dan prinsip penghukuman itu sendiri.
- D
- E [13] Menyentuh tentang kepentingan mangsa atau awam tersebut, hakim bicara yang bijaksana telah mengatakan:
- (f) Mahkamah ini juga telah menimbangkan akibat kesalahan yang dilakukan oleh OKT tiada individu yang mendapat kecederaan. Lembu-lembu yang disamun dan cuba dilupuskan oleh OKT telah dijumpai semula dan tiada sebarang kerugian dialami oleh tuan punya ladang lembu.
- F
- G [14] Saya berpendapat bukan sahaja alasan ini begging the question, ia juga boleh terjumlah kepada satu contradiction in term. Apakah yang dimaksudkan dengan kecederaan di sini? Jika dirujuk kepada makna perkataan kecederaan di s. 44 Kanun Keseksaan, ia merangkumi apa-apa kemudaratan (harm) yang dilakukan secara salah kepada mana-mana orang sama ada di badan, fikiran, reputasi atau hartanah. Begitu juga dengan “kerugian”, pada hal lembu-lembu telah disamun dan cuba dilupuskan merupakan penemuan fakta! Harus dicatatkan fakta yang dibentangkan jelas menunjukkan bagaimana peristiwa itu berlaku terutamanya pengadu, isterinya dan pekerja di situ telah diikat dan ditutup mata mereka. Jika dirujuk kepada percakapan pekerja Indonesia berkenaan seperti di P33, telah ditunjukkan adanya unsur penggunaan senjata bahaya dan ugutan dilakukan. Begitu juga daripada gambar, P7
- H (A-M), yang menunjukkan bangkai lembu yang mati. Jika
- I dipertimbangkan secara keseluruhan keterangan di atas, kesimpulan

berkenaan dengan kecederaan dan kerugian amat jelas sekali. Dalam keadaan kekerapan berlakunya jenayah rompak, samun dan jenayah yang berkaitan dengannya, masyarakat harus dilindungi daripada jenayah seperti ini terutamanya para peladang dan penternak. Di sinilah prinsip kes *PP lwn. Mohamad Tawakal, supra*, amat ketepatan, yang jelas telah tidak dipertimbangkan dengan betul oleh hakim bicara yang bijaksana.

[15] Akhir kalam, perayu telah dapat menunjukkan bahawa hakim bicara yang bijaksana telah menggunakan prinsip penghukuman dengan salah dan dalam keadaan kes ini yang jelas sekali, hukuman penjara satu hari ternyata terlampau berkurangan. Lihat *PP v. Loo Choon Fatt*; *PP v. Dato' Waad Mansor, supra*. Selaras juga dengan panduan dalam kes *Tuan Mat Tuan Lonik v. PP, supra*, bahawa adanya alasan yang baik untuk mengganggu keputusan hakim bicara yang bijaksana. Walaupun hukuman maksimum yang diperuntukkan dalam s. 412 Kanun Keseksaan ialah 20 tahun, namun setelah saya memberi pertimbangan kepada faktor-faktor di atas, saya berpandangan hukuman penjara 17 bulan dan denda RM15,000 (jika gagal dibayar, tiga tahun penjara) merupakan hukuman yang wajar dalam kes ini. Dengan itu rayuan Pendakwa Raya dibenarkan sepertimana diperintahkan di atas.

A

B

C

D

E

F

G

H

I